ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระเชิงวิทยานิพนธ์ ผลทางสรีรวิทยาในการซะลอการสุกของผลสาลี่
(<u>Pyrus pyrifolia</u> Nakai) พันธุ์ Pien Pu ที่เก็บรักษาโดยวิธี
เปลี่ยนแปลงส่วนประกอบบรรยากาศ

ชื่อผู้เขียน นางกาญจนา เชียงทอง วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนชีววิทยา

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระเชิงวิทยานิพนธ์:

รองศาสตราจารย์ จีนดา ศรศรีวิชัย ประธานกรรมการ อาจารย์ ดร.พันทวี มาไพรรจน์ กรรมการ อาจารย์ ดร.จำนงค์ อุทัยบุตร กรรมการ

บทคัดย่อ

ผลสาลี่พันธุ์ Pien Pu อายุ 142 วันหลังดอกบาน ในปี 2534 และอายุ 137 วัน หลังดอกบาน ในปี 2535 เก็บรักษาโดยวิธีเปลี่ยนแปลงส่วนประกอบบรรยากาศ (Modified Atmosphere, MA) แบบต่างๆ ด้วยการใช้สารเคลือบผิว Semperfresh 1.2% การห่อผลด้วย ฟิล์มพลาสติก PVC แบบห่อผลเดี่ยวๆ (individual-wrapped) และห่อผลรวมทั้งถาด 3 ผลต่อ ถาด (over-wrapped) การเคลือบผิวร่วมกับการห่อผลด้วยฟิล์มพลาสติก เก็บในตู้เย็นอุณหภูมิ 17°C ความขึ้นสัมพัทธ์ 85-90% แล้ววัดการเปลี่ยนแปลงคุณภาพของผลทางสรีระและทางชีวเคมี พบว่า MA แต่ละแบบมีผลต่อการสุกแตกต่างกัน การเคลือบผิวและการห่อผลด้วยฟิล์มพลาสติก สามารถชะลอการสุกได้ โดยชะลอการลดลงของความแน่นเนื้อและปริมาณกรดมาลิก และชะลอ การเพิ่มขึ้นของปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ การเคลือบผิวร่วมกับการห่อฟิล์มแบบเดี่ยวๆ ชะลอ

การสุกได้ดีกว่าการห่อฟิล์มแบบรวมทั้งถาด และมีอายุการเก็บรักษานานกว่าชุดการทดลองอื่นๆ คือ ในปี 2534 ชุดไม่เคลือบผิว ชุดห่อฟิล์มแบบรวมทั้งถาดและชุดห่อฟิล์มแบบเดี่ยวๆ มีอายุการ เก็บรักษา 14 วัน 21 วัน และ 28 วัน ตามลำดับ แต่ในชุดเคลือบผิว ชุดเคลือบผิวร่วมกับห่อ ฟิล์มแบบรวมทั้งถาดและชุดเคลือบผิวร่วมกับห่อฟิล์มแบบเดี่ยวๆ มีอายุการเก็บรักษา 35 วัน 35 วัน และ 42 วัน ตามลำดับ ส่วนในปี 2535 อายุการเก็บรักษาของผลสาลี่จะสั้นกว่าในปี 2534 ในทุกชุดการทดลอง คาดว่า ผลสาลี่ปี 2535 มีความแก่ทางสรีระมากกว่าปี 2534 แม้ ว่าอายุหลังดอกบานจะน้อยกว่า

การสุกของผลสาลี่ที่แตกต่างกันใน MA แต่ละแบบสัมพันธ์กับปริมาณ O2 ภายในผล โดยผลสาลี่ที่ใช้สารเคลือบผิวมีปริมาณ O2 ภายในผลต่ำกว่าและชะลอการสุกได้ดีกว่าชุดไม่เคลือบ ผิวระหว่างการเก็บรักษาการผลิต C2H4 จะเพิ่มขึ้นในทุกชุดการทดลองและเริ่มลดลงในสัปดาห์ ขึ่ 4 ผลการทดลองแสดงถึงการสุกของผลอยู่ภายใต้อิทธิพลของระดับ O2 ภายในผล แต่ไม่ อยู่ภายใต้ระดับของ C2H4

การทดลองวัดอัตราการหายใจและการผลิต C2H4 ของผลสาลี่ พบว่าอัตราการผลิต C2H4 ของผลหลังการเก็บเกี่ยว ในปี 2534 จะช้ากว่าในปี 2535 ผลสาลี่ ในปี 2534 เริ่ม ผลิต C2H4 หลังการเก็บเกี่ยวได้ 6 วัน และผลิตได้สูงสุดวันที่ 13-15 ของการเก็บเกี่ยว แต่ปี 2535 ผลสาลี่เริ่มผลิต C2H4 หลังจากเก็บเกี่ยวได้ 4 วัน และผลิตได้สูงสุดวันที่ 9 ของการเก็บเกี่ยว ขณะเดียวกันผลสาลี่ในปี 2534 เกิด climacteric peak ของการหายใจที่ ไม่เด่นชัดและผลไม่สุก ในขณะที่ปี 2535 ผลสุกใน 1 สัปดาห์ อัตราการผลิต C2H4 หลังการ เก็บเกี่ยวของผลสามารถใช้เป็นดัชนีความแก่ของผลทางสรีระของสาลี่พันธุ์นี้

Research Title Physiological Effects in Delay Ripening by Modified

Atmosphere Storage on Pear Fruit (Pyrus pyrifolia

Nakai) cv. Pien Pu

Author

Mrs. Kanchana Chiangthong

M.S.

Teaching Biology

Examining Committee:

Assoc.Prof.Jinda Sornsrivichai

Chairman

Dr. Pantawee

Mapairoje

Member

Dr. Jamnong

Uthaibutra

Member

Abstract

Asian Pear cv. Pien Pu harvest at 142 days after full (DAFB) in 1991 and at 137 DAFB in 1992 were stored under Modified Atmosphere (MA) created by 2 types of PVC film sealed packaging, Semperfresh wax coating and combined of both wax coating and film packaging. Two types of packaging include PVC film packaging of 3 fruits over-wrapped on the polystyrene tray and individually sealed with the same film. The combination of waxed and unwaxed fruit with or with out 2 types of packaging resulted in 6 treatments of different types of MA condition. All the treated fruits were stored at 17 ± 2°C and 85-90% RH. The fruits were determined for the physiological and biochemical changes during storage. The results showed that different type of MA conditions affect the ripening of the fruit to the different degree. Waxing and film packaging could delay fruit ripening by slow down the decrease of fruit firmness, acid content and increase in total soluble solids. Individually seal-packaging of

waxed fruit had better effect in delay ripening and had longer storage life than over-wrapped packaging. In 1991 harvested fruits, the storage life of the unwaxed fruits, unwaxed with over-wrapped and unwax with individually seal package fruits were 14, 21 and 28 days compared to 35, 35 and 42 days in correspondent waxed fruit respectively. The sotrage life of 1992 harvested fruits were shorter than the 1991 havested fruits in all treatment. The 1992 harvested fruits were suspected to had higher degree of physiological maturity although the age from full bloom of fruits was shorter than 1991 harvested fruits.

The different degree in fruit ripening resulted from each type of MA conditions were related to fruit internal O_2 content. All wax coated fruits showed lower internal O_2 content than the unwaxed fruits. During storage C_2H_4 production increased in all treatment and declined after the 4th week. This results shown the ripening of fruit was controlled by the internal O_2 level not the C_2H_4 level.

The rate of C₂H₄ production of 1991 harvested fruits was slower than the 1992 harvested fruits. In 1992, C₂H₄ production of the fruit began in the 6th day and the peak of production was during 13-14 days after harvest while the fruits of 1992 began to produce C₂H₄ in the 4th day and the peak of production was in the 9th day after harvest. There were no clear peak of respiration climacteric in 1991's fruits and the fruits were not ripen while the 1992's fruits riped in one week. Rate of C₂H₄ production fruits after harvest could be used as physiological maturity index of this cultivar.